

Siunaukses laske jokainen

Alelie Coronel-Camitan
(Perustuu tositahtumaan)

Tämä kertomus tapahtui Filippiineillä.

"**M**ano po! Hei!" Arkin sanoi mummilta tullessaan kotiin. Hän tervehti mummia kumartamalla ja painamalla mummin kämmenselän otsaansa vasten.

Mummi hymyili. "Isäsi odottaa sinua kalojen kanssa. Mene kiireesti auttamaan häntä!"

Arkinin isä oli rakennustyöläinen. Hän teki lujasti töitä ansaitakseen rahaa heidän perheelleen.

Mutta heillä ei ollut paljon. Ja toisinaan isä ei löytänyt töitä. Kun niin tapahtui, Arkin auttoi

häntä myymään kotitekoista *tinapaa* (savustettua kalaa).

Arkin ja isä laittoivat tinapa-paketit koriin ja kantoivat ne ulos.

"Kiitos, että autat minua", isä sanoi. "Toivottavasti saamme myytyä sen verran, että voimme maksaa kyydin kirkkoon tällä viikolla."

Arkinin perhe asui pienessä kylässä lähellä riisipeltoja ja kalalampea. Perheeseen kuuluivat vain

hän, isä, mummi ja isosisko. He asuivat kaukana kappelista. Päästäkseen kirkkoon heidän piti maksaa päästäkseen kolmipyörän (moottoripyörä, jossa oli sivuvaunu) kyytiin. Ellei heillä olisi rahaa, heidän pitäisi kävellä kaksi tuntia.

"Uskon, että taivaallinen Isä auttaa meitä", Arkin sanoi. "Mennään!"

Ensin he menivät naapurinsa Aling Nenan kotiin. Aling osti heiltä aina tinapaa.

"Hyvää iltapäivää!" Arkin sanoi.

Aling Nena avasi heille portin. "Oi, täällähän on kaksi hyvää ystävääni!" hän sanoi hymyillen. Hän antoi isälle rahaa, ja isä antoi hänelle kaksi pakettia tinapaa.

"Kiitos, että ostat meiltä!" Arkin sanoi. "Se merkitsee todella paljon."

Arkin ja isä kävelivät takaisin kadulle.

"Tinapaa! Tinapaa! Herkullista tinapaa!" Arkin huuteli. Useimmat ihmiset ostivat heiltä kalaa.

Ulkona oli kuuma, mutta Arkin ei välittänyt. Hän ja isä lauloivat kävellessään "Siunaukses laske jokainen"*.

Jokainen päivä oli heille siunaus! He jatkoivat laulamista ja kalojen myymistä. Ennen kuin Arkin ehti edes huomata, heidän korinsa oli jo tyhjä.

"Katso, isä! Kaikki kalat on myyty!" Arkin sanoi.

Isä hymyili. "Kyllä, se on siunaus."

Arkin oli iloinen siitä, että he olivat myyneet niin paljon tinapaa. Se auttaisi heitä laskujen maksamisessa, ja siitä riittäisi myös kirkkokyytiin sunnuntaina!

Mutta huomenna oli lauantai, ja silloin he autoivat kirkon siivoamisessa. Niinpä seuraavana aamuna Arkin ja isä heräsivät varhain ja aloittivat pitkän kävelyn kirkolle. He menivät aina kävelen säästääkseen rahaa sunnuntaita varten.

"Eikö sinua väsytä siivota kirkkoa joka lauantai?" mummi kysyi ennen kuin he lähtivät.

Isä laski kätensä mummin olkapäälle. "Kirkon siivoaminen on yksi tapa, jolla palvelemme Herraa."

Arkin nyökkäsi. "Me saamme siunauksia kirkon siivoamisesta. Taivaallinen Isä auttaa, että tinapamme menee kaupaksi, jotta voimme ostaa ruokaa!"

Kävellessään Arkin ja isä lauloivat lisää kirkon lauluja. Sitten he siivosivat uutterasti kirkon. Arkin pyyhki pölyt kaikista ikkunoista ja tuoleista. Isä lakaisi ja moppasi lattian.

Kun he olivat valmiita, piispa jakoi *pandesaleja* (makeita sämpylöitä) kaikille, jotka olivat olleet auttamassa. Arkin söi välipalansa leveästi hymyillen. Kävelymatka kotiin olisi pitkä, mutta hän tunsu sydämessään iloa ja kiitollisuutta. Kun he palasivat huomenna kirkkoon, rakennus olisi siisti, jotta jokainen voisi nauttia Jeesuksesta Kristuksesta ja muistaa Hänet. Hän oli onnellinen voidessaan auttaa. ●

* "Elon aallot myrskysten kun raivoaa", MAP-lauluja, 159

"Toivottavasti saamme myytyä sen verran, että voimme maksaa kyydin kirkkoon tällä viikolla", isä sanoi.